

INDEX RERVM OMNIVM, QVÆ IN HOC OPERE CONTINENTVR,

Summa diligentia ordine Alphabetico ita distinctus, vt nec superfluus nec diminutus videatur.

Acceptio personarum.

PERSONARVM acceptio secundum fidem est peccatum 150. c. col. 1. mortale ex genere. ibid. colum. 2. a. iustitiæ distributiæ oppositum. pag. 151. b. 1. & solum cõingit in bonis cõmunibus. 151. f. 1. Huius peccati definitio traditur. 151. c. 1.

Huius vitij quatuor proprietates recensentur. 151. d. e. f. 1. & sequent.

Quare in Deo non possit esse acceptio personarum. 152. a. 1. & seq.

Materia huius vitij sunt & honores & onera. 152. e. 2.

Vt non committatur hoc vitium tria sunt spectanda circa eos quibus bona spiritualia distribuuntur, vitæ probitas, scientia aut doctrina, industria in peragendis negotijs ad quæ eligitur. 153. b. 1. & sequent. Circa primum explicatur an possit eligi quem eligens scit esse in peccato mortali. ibidem f. 1. Quæ ex his conditionibus præferenda sit explicatur. 154. b. 1.

Electores & omnes distributores peccant hoc peccato aliquando venialiter non eligendo eum qui parum excedit alium in meritis. 156. d. 2. Nisi iuramentum præstiterint de eligendo dignissimo. ibid. e. 2. Imò etiam si alius sit alio multo dignior, poterit minus dignus eligi sine peccato. Et quamuis eligere minus dignum sit peccatum mortale ex genere. 156. f. 2. Non tamen est intrinsecè malum. 157. b. 2. nisi fiat propter indebitam causam. 158. f. 1. Debita tamen causa recensetur. 157. f. 1.

Qualiter circa honoris exhibitionem possit esse, acceptio personarum, vide verbo honor. § honoris distributio, & § honor si est. & §. Resalutare.

In ijs quæ à iure relinquuntur arbitrio iudicis in fauorem alicuius quidquid faciat non peccat hoc peccato, 167. f. 1. a. 2. in ijs tamen quæ relinquuntur arbitrio illius in fauorem causæ litigantium potest. ibid. a. 2. Imò si non sequatur opinionem probabilissimam in ferenda sententia peccat hoc peccato. ibid. c. 2.

Acceptio rei.

Qui propriam rem non potest recuperare secundum ordinem iuris potest illam accipere. 210. f. 2.

Qui accipit rem propriam à depositario, & à latrone secreto ad quid teneatur. 210. c. 2.

Accusatus, vide verbo Reus.

Accusatio.

Quomodo & quando accusatio sit licita, vel etiam in præcepto. 224. a. 1. & seq. Quando etiam accusationem debeat præcedere correctio. 223. b. c. d. 2.

Actus idem potest pertinere ad diuersas species propter diuersos fines. 298. a. 1.

Adulteri.

Adultera non tenetur cum discrimine vitæ vel fa-

mæ manifestare crimen. 141. a. 2. Tenebitur tamen quantum poterit filij adulteri hæreditatem minuerè. 142. a. 2.

Adulter etiam tenebitur ad restitutionem totius damni. 142. d. 2.

Lex permittens marito occisionem adulterorum in fragranti non excusat illum à peccato. 175. e. 2.

Post latam sententiam maritus licitè occidit adulteros. ibid. f. 2.

Aduocatus.

Quibus casibus teneatur aduocatus ferre patrocinium pauperi citra extremam necessitatem. 250. f. 2. & seq.

Aduocatus qui ex ignorantia perdit causam clientis tenetur restituere. 251. f. 2.

Aduocatus suscipiens causam iniustam quid & quibus teneatur restituere. 252. d. e. f. 1.

Aduocatus in progressu litis cognoscens iniustitiam causæ quid debeat facere. 252. a. b. c. d. 2.

An in causa euidenter iusta vtens fallacijs teneatur restituere. 252. e. f. 2.

An in casu dubio possit patrocinari vtramlibet partem. 253. a. 1. & seq.

Quantum pretij possint accipere pro petitionibus ordinarijs. 254. c. d. 1.

Quando pretia non sunt taxata à lege possunt pacisci cum cliente, sed moderationibus obseruatis. ibidem f. 1. & sequent.

Aduocatus an pro lite iniqua possit accipere pretium? 255. c. 2.

An liceat illis accipere dona? 255. d. 2.

Agibile & factibile.

Inter agere & facere, agibile & factibile quid differat. 18. b. c. 1.

Aggressor & inuasor, vide verbo Homicidium. §. Ille qui & seq.

Amicitia.

An amicitia possit esse inter patrem & filium, inter dominum & seruum, inter virum & uxorem & qualis. 13. f. 2.

Appellare vide verbo Religiosus. §. Religiosis & verbo Reus. §. Quando liceat.

Assecurationis contractus.

Quid sit & quotuplex. 323. f. 2. & seq.

Si contractus sit verus & realis ex vtraque parte validus est. 324. b. 1. Si autem asssecurator fingat ad asssecurationem bona quæ non habet, inuvalidus est. ibid. d. Si autem sit fictus ex altera parte, quid faciendum sit explicatur. ibid. e.

B

Belli insidia.

NON erit licitum quoddam princeps per legatum paret insidias alteri in bello. 176. f. 1.

Quando liceat per insidias occidere aduersarium ducem. ibid. a. 2.

Insidiosa occisio principis de Orange approbatur & iustificatur. ibidem d. 2.

INDEX RERVM.

Bulla Cruciatæ. vide verbo irregularitas. §. irregularitatem tantum.
An per bullam Cruciatæ habeat confessarius electus tantam potestatem quantum episcopus. 204. f. 1. & seq.

C

Cambium.

Quid sit & quotuplex. 328. c. d. 1. & 330. a. b. c. d. 1

Quamuis sit de genere malè sonantium, potest honorari. 328. f. 1. a. 2

Quando liceat pecuniam pro pecunia vel pro rebus venalibus plaris cambiare quam lege taxetur. 330. e. 1. & seq.

Cambiatio pecuniarum pro pecunia quando sit venditio. 329. f. 2

Cambium ratione temporis, vel cambium fictitium vsutaria sunt, cambium autem manuale, & ratione loci & officij sunt licita. 330. e. f. 1. & sequent.

Cambium ratione monetæ examinatur an sit licitum. 330. f. 2. Ratione copiarum vel inopiarum. 333. a. 2. & seq.

Verum licitum sit mensario exigere pretium à mercatore quando ex eiusmissione numerat pecuniam alicui. 332. b. 1

Censura, vide verbo Irregularitas. §. irregularitas tantum.

Census.

Quid sit 319. e. 2. & quotuplex. 320. b. 2

Super nudam personam secundum ius naturæ potest constitui census. 320. a. 1

Licitum est vendere censum cum pacto retrovendendi. 321. c. 1. vsura tamen erit emere cum pacto retroemendi. ibid. e. 1

Vnde sit sumendum iustum pretium in venditione censuum. 321. c. 2. & seq.

Licitum est emere censum temporalem minori pretio quam sit tota summa annualium pensionum. 322. d. 1

Novem condiciones necessariae ut census sint validi. 322. b. 2. & seq.

Emptor census non tenetur ex iustitia admittere redemptionem census per partes, nisi ita antea conuenerit inter illos per scripturam. 323. c. d. 1

Christus.

Christus Dominus non fuit rex temporalis. specialiter regni Israelitici. 63. d. 1

Quod Christus in quantum homo sit rex & dominus vniversi vel quod non sit sine periculo erroris potest saluari, quamuis pars negatiua sit probabilior. ibidem f. 1

Christus secundum quoddam habuit instrumentalem potestatem dominij vniversalis. ibid. d. 2

Christi monarchia qualiter possit dici temporalis. 64. d. 2

Christus qualiter fuerit voluntarius & inuoluntarius in sua passione. 216. b. c. 2

Clericus.

Clericis quo iure sit interdicta causa sanguinis. 176. f. 2. Sub ista lege comprehenduntur acolythi. 177. c. 2. Imò & prima tonsura initiati. ibid.

Quamuis hi non peccent mortaliter. ibid. d. 2

Aliquæ venationes sunt permissæ clericis, & alia interdicta ut agitationes taurorum. 170. e. 2

Clerici in civilibus iure tantum positio sunt ex-

empti à potestate seculari. 215. a. 1

In quibus casibus poterit potestas secularis comprehendere clericos. 215. b. 2. Quid autem ex peculiari priuilegio possit rex Hispaniæ erga causas clericorum. ibid. f. 2

Vide verbo venatio.

Compositio.

Quilibet princeps secundum ius naturæ potest facere compositionem. 129. e. 1. De facto tamen in republica Christiana solus Pontifex potest illam facere. 129. a. 2. Causæ iustificantes eam quæ rectè fit assignantur. 129. e. 2

Compositio quæ fit cum ecclesiasticis, de bonis beneficiorum malè perceptis si Pontifex sit omninò voluntarius valida est. 130. b. 2

Confirmator.

Debet confirmare quamlibet electionem factam de digno. 160. b. 1

Consiliarius iniquitatis.

Consiliarius vel laudator maleficij si influat in animum iniquè agentis tenetur ad restitutionem. 144. d. 1. Si iniquitas fuerit occisio clerici etiam si ante effectum subsecutum vituperet factum incurrer obligationem ad restituendum & irregularitatem, quamuis non excommunicationem. ibidem f. 1

Contractus quid sit, & quotuplex. 267. d. 2. & seq.

Contractus assurationis societatis & alij huiusmodi ad reliquos contractus reducuntur. 268. e. 1

Contumelia & conuictum.

Quid differt inter vtrumque. 257. b. 2

Vtrumque excedit detractionem & exceditur ab illa. 258. b. 1

An de ratione eorum sit quoddam fiat in presentia. 258. f. 2

Peccata sunt mortalia ex genere. 259. e. 1

An liceat, contumeliam pro contumelia obijcere. 259. c. 2

Obijcere falsum crimen ad infirmandam fidem contumeliantis, an sit peccatum mortale. ibidem f. 2. & seq.

D

Dare seu datio.

Datio alia licita alia illicita: illicita autem multipliciter talis.

Debitum.

Debitum duplex & morale & legale. 20. c. 2

Definitio.

Qualitas multoties definitur conuenientissimè per genus mediatum. 16. c. 1

Denuncians.

Vide verbo irregul. §. denuncians.
Clericus denuncians in causa sanguinis sine protestatione quam postulat ius, peccat mortaliter & manet irregularis. 194. e. 2

Detractio.

Qualiter sit perpendendum an detractio & murmuratio sint peccata mortalia. 41. d. 1

Detrahere alicui per reuelationem occulti criminis etiam viro graui, peccatum est mort. ex genere. 260. e. 2. aliquando tamen licebit reuelare crimen. 260. f. 2. & seq.

Referre crimina secreta ex auditu quando sit peccatum detractionis. 261. f. 1. a. 2

Detractio

INDEX RERVM.

Detractio grauius peccatum est quàm furtum, leuius autem quàm homicidium & adulterium. 263. f. 1
 Qui est concausa vt alius detrahat peccat contra iustitiam. 263. b. 2
Diuisio rerum.
 Rerum diuisio non fuisset si status innocentie perseverasset. 57. c. 2
 Iurisdictiones omnes de facto appropriatae sunt earum dominis. ibid. e. 2
 Licita est rerum appropriatio pro personis cuiusque status, seruata tamen proprii status conditione. 58. a. 1
 Quo iure fuerit introducta rerum diuisio. 58. f. 1
Dominium.
 Hoc nomen dominium multipliciter accipitur. 48. a. b. c. 2. & sequent.
 Definitiones dominij. 49. a. 1
 An dominium rei distinguatur ab vsu illius. 50. per totam pag.
 Dominium aliud est actuale, aliud habituale. 50. c. 2
 Fratres minoritae in communi non habent dominium etiam earum rerum quae vsu consumuntur. 50. f. 2
 Dominium importat tria. 51. b. 2
 In Deo est perfectissimum dominium. In Angelis etiam & hominibus reperitur. ibid. c. d. e. 2
 Quod sit subiectum inhaesionis dominij & quod denominationis. 51. b. 2
 Dominium est perfectio absoluta, non relatiua. 53. b. 1
 Error est ponere charitatem vel fidem conferre dominium ciuile rerum externarum. 53. b. 2
 Dominij omnes diuisiones traduntur. 54. rota col. 1
 Tam res naturales quàm supernaturales sunt materia dominij nostri. 55. c. 1
 Solus Deus est Dominus vitae hominis respublica autem & ipse homo sunt custodes illius. 56. b. 1
 Homo est dominus propriae famae & honoris. ibid. b. 2. Nec peccat contra iustitiam se infamando. 56. c. 2.
 Homo est dominus bonorum spiritualium. 56. f. 2
 Nullus princeps est dominus bonorum quae applicata sunt ciuibus. 59. b. 1
 Titulus conferens ius ad acquirendum dominium rei possessae triplex est. 83. d. 1
 Deus non potest abdicare à se dominium alicuius rei. 152. f. 1
Dominij translatio.
 Dominij translatio quid sit. 71. d. 1
 Per contractus iure irritos quando transferatur dominium. 79. f. 2
 Promissio quando transferat dominium, vide verbo promissio.
 Dos vide verbo, vsura. §. Fructus pignoris.
 Dispensatio vide verbo irregularitas. §. solus Pontifex.
Distinctio specifica.
 Perfectum & imperfectum quando distinctionem specificam causent. 23. b. c. 2
Distributor.
 Quid differat inter dispensatorem & distributorem. 161. b. 2
 Distributor distribuens tenetur ad reparationem omnium damnorum. 168. b. 2. Imò aliquando non distribuens dignioribus. 169. b. 1

Vide verbo acceptio per sonarum, & verbo episcopus. §. episcopi. verbo Patronus laicus, & verbo Religiosus. §. inter religiosos.

Dubium.

Dubia esse in meliorem partem interpretanda quotupliciter possit intelligi. 40. b. 2
 Per se loquendo in casu dubio nemo tenetur dubium in meliorem partem positiuè interpretari. ibidem d. 2
 Dubium de bonitate proximi, quando sit peccatum mortale. ibid. e. 2
 Suspendens actum in dubio quandoque peccat mortaliter. 41. c. 1
 Dubium aliud iuris aliud facti. 189. e. 1

Duellum.

Duellum siue solenne sit siue singulare nullo modo acceptare licet. 185. c. 2

E

Ecclesia.

Communis status Ecclesiae iure diuino exemptus est à potestate seculari. 214. d. 2

Electio elector & electus.

Vide verbo acceptio personarum. §. electores & verbo lex. §. Ratione propter quas. & verbo Religiosus. §. inter religiosos.

Emptio & venditio.

Emptio & venditio quid sint. 268. c. 2
 Regulae ad dignoscendum iustum pretium in rebus quae venduntur. ibid. d. e. 2
 Quando modus vendendi rem augeat vel minuat pretium eius. 269. rota col. 2
 Ex quibus causis possit res carius vendi quàm valeat. 270. f. 1. & sequent.
 Quid sit deceptio ultra medietatem iusti pretij in vendente & emente. 272. f. 1. Et an talis deceptio vel quaeliber alia sit licita illis. 272. f. 2
 Quando deceptio in emptione & venditione facta ex bona fide vel mala inualidet contractum. 273. a. 1
 Vitium rei quando irritet contractum emptionis. 275. b. 2
 Venditore dissimulante occultum vitium rei venditae, vel emptore non aduertente, an irritetur contractus. 276. f. 2. & c. seq.
 Aequalis debet esse conditio ementis & vendentis. 278. d. 1
 Si res venalis habet aliquam secretam virtutem, emptor non tenetur illam reuelare. 278. f. 1
 Emptor & venditor, non peccant contra iustitiam si non manifestent copiam vel inopiam mercium futuram. 279. b. 1. Peccabunt tamen aliquando contra charitatem. ibid. b. 2
 Emptionis & venditionis negotiatio relata ad lucrum qualiter sit bona vel mala. 279. f. 2 & seq.
 Quando venditio rei qua male vsurus est emens sit illicita. 281. c. 1
 Non licet carius vendere propter expectationem solutionis. 282. f. 2. Quando autem est periculum acerbae solutionis, quid possit exigere venditor, declaratur. 285. d. e. 2. Quando etiam fuisset merces seruaturus in posterum quando carius venderentur explicatur quid possit. 286. c. d. 1. Quid etià si non fuisset seruaturus. ibid. f. 2. Quando

INDEX RERVM.

autem propter modum vendendi magna vel parua quantitate expectata solutione possit carius vendere. 288. e. f. 1. Verum etiam anticipata solutione possit aliquid vilius emi. 289. b. 1. Pagas acerbas aut non acerbas an liceat minori pretio emere. 283. e. 2. & seq.

Epicheia.

Epicheia & iustitiae legalis strictè dictae ad Synesim & Gnomini comparatio. 24. e. 2

Epicheia est pars subiectiua iustitiae legalis generaliter dictae. 24. b. 2

Epicheia dicitur aequitas per antonomasiam. 25. e. 1

Ad Epicheiam quid spectet. 25. a. 1.

Episcopus.

Præcipuum munus episcopi est docere & prædicare. 154. d. 2

Ad episcopale munus, Theologiae peritos præferendos esse Iurisperitis. ibidem. licet aliquando præferendi sint Iurisperiti. 155. c. 1

Promotiones episcoporum ab vna in alium episcopatum vt in plurimum damnandae sunt. 160. c. 2

Episcopos in distributione etiam beneficiorum simplicium teneri eligere digniores, probabilius est. 162. c. 1

Quid possint episcopi in dispensando super irregularitatem. 203. c. d. 2

Esus carniam.

Esus carniam licitus fuit ante diluuium. 171. e. 1.

Et de facto fuit. 171. a. 2. In statu autem innocentiae satis probabile est vtrumque. ibid. d. 2

F

Filius adulterinus.

Filius adulterinus non tenebitur vt in plurimum credere matri dicenti sibi se esse talem. 142. b. 2. Qui credit tenebitur relinquere hereditatem. ibidem

Filij spurij.

Filios spurios tenentur parentes ex iure naturali diuino alere. 74. f. 2

Filij spurij an omnino sint inhabiles ad suscipiendum aliquid à parentibus titulo aliquo. 75. b. 1

Filij spurij si aliquid delinquant parentes peccant mortaliter, & ipse filius ante iudicis sententiam tenetur restituere. 75. f. 2

Filij spurij possunt legitimari à principe. 76. c. 1

Hi qui constituuntur haeredes à parentibus filiorum spuriorum ad quid teneantur respectu illorum. 76. f. 2

Furtum & rapina.

Quid sit furtum & eius definitio examinatur. 206. d. 2

Leges præcipientes fures interfici iustae sunt. 211. c. 2

Documenta ad dijudicandum materiam grauem in furto. 211. f. 2. Qualis etiam materia requiratur in furto vt concedatur excommunicatio pro illo. 212. f. 2

In extrema necessitate licitum est accipere rem alienam. 213. f. 1

G

Gratitudo.

Gratitudo non potest accedere ad rationem iustitiae commutatiuae. 48. a. 2

H

Heres.

Heres institutus è parentibus filiorum spuriorum præstita fide de donanda illis hereditate peccat mortaliter. 76. f. 1. Est tamen verus heres & dominus illorum bonorum. 77. c. 1

Heres sic institutus non præstita fide, non tenetur talia bona donare filio spurio. 76. e. 2. Tenetur tamen ex iustitia alere illos, & ex gratitudine alia multa obsequia illis præstare. 76. f. 2

Heres institutus per testamentum minus solemne in se possidet, nec tenetur indicare vitium testamenti. 79. b. 2

Qui ab intestato succederet defuncto potest iuste agere contra eum qui testamento omnino solenni institutus est heres. 79. d. 1

Heres latronis bona fide succedens in bona defuncti, an præscribat rem. vel fructus eius. 83. b. 2

Heres usurarij. vide verbo usura eodem §.

Homicidium, & occisio hominis, tyrannus, insidia belli, adulteri.

Qui seipsum interficit contra quod præceptum peccet. 32. c. 2

Homicidium & occisio hominis in quo differant. 173. d. 1

Quando hominibus præcipitur, non occides quomodo sit intelligendum præceptum. ibid.

Error est non licere potestati superiori occidere nisi tantum illos quos Deus speciali reuelatione vel lege iusserit interfici. 172. f. 2

Per se loquendo erit iniusta lex permittens priuatis personis vt occidant malefactorem ante hanc sententiam à iudice circa factum. 175. b. 1. Si tamen malefactor iuste sit damnatus, aliquando poterit cuilibet priuatae personae permittere illum occidendum. 175. f. 1

Clericis non est prohibita occisio malefactorum ex iure naturae. 176. f. 2. Nec iure diuino positum. 177. a. 1. Sed iure ecclesiastico. ibid. b. 2

Prælati ecclesiae habentibus dominium temporale non est prohibitum concedere auctoritatem in causa sanguinis iudici delegato. 178. b. 1.

Opposita sententia scrupulosissima probatur. ibid. d. 1

Nulli licet occidere se directè, nec indirectè. 178. d. 2. Quando autem sit ei licitum permittere se occidi, quando etiam teneatur vel etiam quando sit consilium explicatur. 179. c. d. c. 2

Ab homicidio excusantur Samson Eleazarus & Razias & alij. 180. c. 1. & seq.

Qui se occidit, contra se peccat peccato opposito propriae charitati. 180. f. 2. In ordine ad rempub. contra iustitiam commutatiuam, 181. c. 1. Similiter per comparationem ad Deum. ibidem b. 2

INDEX RERVM.

Innocentem aliquando per accidens occidere licet
182. f. 2. non tamen ex imperio tyranni. ibidem
c. 1. nec illum tyranno occidendum tradere.
183. c. 1. Nisi vltro exire iussus obedire nolit.
ibidem.

Qui sine occisione inuasoris propriam vitam, ho-
norem, siue bona temporalia tueri non potest,
non tenetur illum occidere. 183. c. 2. Imò con-
siliū erit non occidere. ibidem d. 2. Aliquan-
do etiam præceptum. ibidem

Quando possit aliquis præuenire inuasorem, vel
etiam falsum accusatorem eum occidendo.
186. b. c. d. 1

Non licet intendere occisionem inuasoris in pro-
pria defensione. 187. b. 1

Honor & fama.

Quid intersit inter honorem & famam. 102. c. 2

Honor quid sit & quoruplex. 166. c. 1

Honoris distributio per se pertinet ad rempubli-
cam, sed commissā ciuibus. ibidem. c. 1

Honor si est merè gratuitus in illius exhibitione
non potest esse personarum acceptio.
166. d. 2

Resalutare salutantem & iuxta morem patriæ v-
numquemque honorare ex iustitia debemus.
ibidem. a. 2

Principibus & dominis deberi honorem certum
est secundum fidem. ibidem. f. 2

An honorandi sint diuites propter diuitias?
ibidem

Honor annexus beneficio ecclesiastico etiam respi-
cit bonum personæ. 158. d. 1

Honoris & famæ restitutio qualiter sit facienda,
vide verbo restitutio. §. Qui infamat, & §.
Honoris.

Infamare in vno loco infamem in alio, quando
obliget restituere & quod sit peccatum.
262. c. 2

I

Imperator.

Imperator non habet dominium temporale su-
pra totum orbem. 69. c. 2

Imperator quantum ad aliquid est superior omni-
bus principibus Christianis. 70. c. 1

Incarcerare & detinere.

Quando liceat alicui alium detinere ad horam ne
perpetret malum. 205. d. 2

Quando liceat alicui detinere eum qui se afficit
iniuria quoad comprehendatur à iudice.
206. c. 1

Incarceratus potest fugere sine impugnatione cu-
stodum, 234. c. 1. Religiosis exceptis, 235. c. 1.

Quod etiam iuuamen possit illi præstari ad fu-
gam. 234. f. 1

Iustè condemnatus ad pœnam carceris, non potest
fugere ab illo, 235. c. 1

Inclinatio naturalis.

In homine est triplex inclinatio naturalis. 8. d. 2

Iniustitia.

Iniustitia specificatur ab iniusto. 29. a. 2. Distin-
cti habitus sunt iniustitia legalis & iniustitia
particularis. 29. d. 1

Sola iniustitia quæ est ex intentione & electione fa-
cit hominem iniustum. 29. c. 2

Per se nullus patitur iniustum volens, neque facit

volens, bene autem per accidens. 30. b. 2

Volitio tamen seu volitio ex ignorantia aut violen-
tia non tollit rationem iniusti. ibidem. c. 2

Consensus damni circa bona quorum custodia
non dependet ex hominis voluntate non tollit
rationem iniusti. 31. d. 1. & seq.

Liber consensus patientis non tollit rationem iniu-
sti si non sit respecta eius qui illud infert.
32. f. 1

Iniustitiæ culpa quatenus contra legem est, repa-
ratur per pœnam à iudice infligendam.

Iniustitia quam committit se occidens est contra
iustitiam commutariam in ordine ad rempu-
blicam. 181. c. 1. Et etiam in ordine ad Deum.
ibidem. b. 2

De iniustitia accusari vide verbo Reus.

Inquisitores.

Inquisitores relaxantes hæreticos non incurrunt
irregularitatem. 195. f. 1

Inuentio rei.

Res inuentas quæ non fuerunt alicuius, esse in-
uentoris quomodo sit intelligendum. 207. f. 1

Inueniens thesaurum improprie dictam tenetur
restituere. 207. c. 2. Si tamen thesaurus sit pro-
prie dictus cuius sit secundum ius naturæ, ex-
plicatur. ibidem. f. 2. Qualiter tamen sit distri-
buendus secundum iura ciuilia declaratur.
208. a. 1. & seq.

Princeps per legem potest applicare sibi thesauros
inuentos. ibidem. c. 2

Qui inuenit res quas verosimile est habere domi-
nos, tenetur illos quærere. 209. c. 2. Si illi non
compareant secundum ius naturæ potest illas
retinere. 210. c. 1. Secundum ius positium
quid faciendum sit, explicatur. ibidem. d. 1

Irregularitas.

Quid sit. 188. f. 2

Omnis irregularitas est ex iure positio ibid. Nec
potest incurri propter actum purè internum.
189. a. 2

Bigamiæ irregularitas contrahitur ante baptis-
mum, nec per illum tollitur. 190. a. 1

Ex homicidio ante baptismum non contrahitur.
ibidem. d. 1

Quod homicidium dicatur voluntarium aut ca-
suale in ordine ad irregularitatem. 190. c. f. 2

Quauis incurratur irregularitas ex homicidio in
defensionem honoris & bonorum temporalium
192. f. 2. Et etiam in defensionem vitæ proximi
aut pro conseruanda republica, 193. c. 2. Non
tamen propter homicidium in propriæ vitæ de-
fensionem. 192. c. d. 1

Denuntians in causâ sanguinis quando contrahat
irregularitatem. 193. f. 2

Qui docent, consulunt aut præcipiunt vt malefa-
ctores occidantur quando maneant irregulares.
105. d. 1

Monachi, & clerici exhortantes bellatores non
manent irregulares. 196. d. 1

Qui impedit ne innocens defendatur, manet irre-
gularis. 197. a. 2. Imò etiam multoties qui non
impedit ne occidatur. ibidem. c. 2.

Quando irregularitas sequitur culpam an sufficiat
venialis? 198. d. 1

An ille qui dat operam rei illicitæ ex qua sequitur
occisio hominis, semper incurrat irregularita-
tem? 199. b. 2. & seq.

Quarum partium corporis humani mutilatio causet
irregularitatem. 201. b. 1. & seq.

INDEX RERVM.

Irregularitas tamen quæ est pœna alicuius culpæ, intelligitur nomine censuræ in bullis cruciatæ. 202. c. 1
 Solus Pontifex potest dispensare irregularitate ex homicidio voluntario 203. c. 1. Etiam occulto. ibid. c. 2. Quid autem possit episcopus circa homicidas occultos ante & post Concilium Tridentinum explicatur. ibid. d. 2

Irrisio.

Irrisio grauius peccatum est quàm contumelia, leuius tamen quàm detractio & susurratio. 266. c. 1
 Irrisio virtutis pestilentissimum vitium. 265. f. 2

Iudex, Vide Verbo iudicium.

Iudicem esse iustitiam animatam qualiter sit intelligendum. 36. b. 2
 Quare animum iudicis comparauerit Aristor. aræ Deorum. ibid. c. 2
 Deus in sacris literis appellatur iudex, & iudices Dij. ibid. d. 2
 Error est asserere iudicem ob peccatum mortale ipso facto amittere iurisdictionem. ibid. f. 2
 Iudex in peccato mortali profereas sententiam quando peccet, vel non. 37. d. 1 & seq.
 Iudex tepetur sequi opinionem probabilissimam in ferenda sententia 167. c. 2. Imò non potest eligere æquè probabilem in gratiam amici. ibid. d. 2
 Iudex extrahens reum ab Ecclesia vsurpat iudicium. 217. e. 1. similiter si excommunicatus iudicet, quamuis si sit toleratus sententia sit valida. 217. c. d. 2
 Iudex tenetur iudicare iuxta allegata & probata. 218. f. 2 Quid autem facere debet quando innocens iuridicè probatur nocens, explicatur. 220. a. b. c. d. 1
 Quàm pœnam iuris possit relaxare iudices. 221. f. 1. quando etiam teneantur ad restitutionem ex relaxatione indebita. 222. a. 1. & seq.
 An iudex per iniuriam cognoscens crimen possit procedere vsque ad condemnationem. 241. c. 2

Iudicium.

Huius nominis iudicium variæ significationes. 33. a. 1
 Iudicium formaliter est actus elicitus à prudentia per synesim. 34. c. 1
 Iudicium speciali ratione pertinet ad iustitiam. 18. d. 2
 An iudicium prolatum à iudice & à priuata persona sit eiusdem speciei. 35. a. 2
 Tres conditiones requisiræ ad rectitudinem iudicij. 35. e. 2
 Quòd iudicium debet procedere ex inclinatione iustitiæ qualiter sit intelligendum. 36. e. f. 1
 Iudicium non procedens ex inclinatione iustitiæ quando sit peccatum mortale. ibid. e. f. 2
 Iudicium secundum legis præscriptum est proferendum etiam à supremo principe. 41. c. 2
 In causis criminalibus satisfacta parte potest iudex dispensare in rigore legis: in ciuilibus autem rarissime. 42. a. 1
 Iudicium latum à tyranno secundum formam iuris obligat in conscientia. 44. f. 2

Iudicium temerarium.

Gravitas seu leuitas iudicij temerarij, & materiæ illius. 38. f. 2. & seq.
 Iudicium temerarium, dubium & suspicium in quibus conueniant & differant. 38. d. 1
 Deliberatum iudicium temerarium etiam suspiciosum ex genere suo est peccatum mortale. 39. d. 2
 Qui temerariè iudicat, suspicatur aut dubitat vsurpat auctoritatem Dei. 44. f. 1

Ius seu iustum.

Huius nominis ius multiplex acceptio. 2. f. 2
 Ius esse obiectum iustitiæ. 4. c. 2
 Differentia inter ius & iustum. ibidem
 Iuris omnes diuisiones traduntur. 7. b. 2
 Tres conditiones requisitæ ad ius seu iustum simpliciter. 12. f. 2
 Ius alia ratione est obiectum iudicij & iustitiæ. 35. c. 1

Ius dominatiuum.

Ius dominatiuum distinctum est ab omnibus alijs. 48. c. 2

Ius gentium.

Ius gentium esse partem iuris positiui multis probatur. 10. f. 2 & seq.
 Ius gentium quasi medium est inter ius naturale & positiuum ciuile. 11. b. 1
 Ius gentium possibile est abrogari ex humano beneplacito. ibid. d. 1
 Imò aliquando piè abrogatum est quantum ad aliquid. ibid. e. 2
 Ius gentium quod alicui principi commune est cum altero, non potest ab aliquo illorum abrogari sine consensu alterius. ibid. f. 2
 Qualiter ius gentium dicatur naturale. 10. a. 1

Ius naturale & positiuum.

Ius conuenienter diuiditur in naturale & positiuum. 5. b. 1
 Errat in philosophia qui negat ius naturale. 5. c. 2
 Iuris naturalis & positiui causæ efficientes. 6. d. 1
 Eorundem causæ exemplares. 6. a. 2
 Ius naturale immutabile esse, non verò ius positiuum. 8. e. 2
 In iure naturali nullam vnquam factam fuisse dispensationem. 6. f. 2
 Ius diuinum duplex. 7. b. 2
 Dupliciter potest aliquid pertinere ad ius naturæ. 8. c. 1
 Circa id quod est de iure naturæ negatiuè potest ius positiuum aliquid determinare. ibid. d. 1
 Ius naturale non propriè sed per quandam similitudinem ponitur in brutis. 8. c. d. 2
 Nihilominus ius naturale cum aliqua proprietate conuenit brutis. 9. b. 1
 Ius positiuum diuiditur in ius gentium & ciuile. 10. f. 1

Iustitia.

Hæc nomina iustitia; iustificatio & iustus dupliciter accipiuntur. 2. f. 2
 Actus in quo reperitur ratio formalis iustitiæ necessario est bonus ex omnibus circumstantijs. 3. c. 2
 Qualiter iustitia differat ab alijs virtutibus. 3. c. 1 & seq.
 Rectitudo iustitiæ secundum rationem genericam sumitur per ordinem ad agens, secundum verò rationem specificam per ordinem ad alterum. 4. b. 1
 Quæ æqualitas sit sufficiens ad veram rationem iustitiæ. 13. f. 1
 Iustitia conuenienter definitur quòd sit perpetua & constans voluntas, &c. 15. c. 1
 Quare sola iustitia inter omnes virtutes in ordine ad voluntatem definiatur. 16. f. 1
 Iustitia sola ex omnibus virtutibus est bonum alienum. 17. b. 1
 Iustitia qualiter requirat diuersitatem supposito- rum, ibidem
 Iustitia actualis potest esse ad alterum qui non existat. 17. a. 2

INDEX RERVM.

Iustitia est in voluntate. 27. f. 1
 Iudicium an sit actus elicitus à iustitia. 33. a. 2
 Iustitia omnes diuisiones traduntur. 23. f. 1 & seq.
 Tres condiciones necessariae ad iustitiam. 35. f. 2
 An omnis iustitia versetur tantum erga operationes. 27. e. 1
 Qualiter iustitia excedat misericordiam & excedatur ab illa. 28. c. d. 2
Iustitia commutativa & distributiva.
 Iustitiam commutatiuam & distributiua[m] specie differre. 46. a. 2
 Iustitia commutativa est species specialissima iustitiae.
 Inter Deum & hominem & inter patrem & filium non reperitur proprie iustitia commutativa sed aliquid aliud. 181. f. 2 & seq. Potest tamen homo peccatum iniustitiae commutativae committere. ibidem
Iustitia legalis & particularis.
 Probabile est iustitiam legalem excedere particularem secundum rationem virtutis, excedi autem ab illa secundum rationem iustitiae: probabilius tamen est excedere eam secundum omnem rationem. 20. e. f. 1
 Quando iustitia legalis obliget ad restitutionem. 21. a. b. 1
 Iustitia legalis est distincta ab omni virtute. 22. e. f. 1
 Qualiter intelligendum sit iustitiam legalem esse eandem cum omni virtute. 22. f. 2
 Iustitia legalis dirigit alias virtutes in bonum commune. 23. b. 1
 Iustitia legalis generaliter dicta dividitur in epicheiam & iustitiam legalem strictè dictam. 24. b. 2. Differentia inter iustitiam legalem & epicheiam. ibidem
 Earundem ad Synesum & Gnomini comparatio. 24. e. 2
 Iustitia legalis eadem est secundum speciem atomam in Principe & subditis. 25. f. 1
 Qua ratione iustitia legalis quae est in principe dicatur architectonica. 26. b. 1
 An iustitia legalis vendicat sibi materiam determinatam. 26. f. 1 a. b. 2
 Vtraque haec iustitia versatur circa operationes. 27. e. 1
Iustitia vindicativa.
 Vindicatio quatenus est in iudice secundum omnem considerationem est actus iustitiae commutativae. 47. c. 2
 Petitio vindictae in eo qui habet famam suam alijs obligatam est actus iustitiae commutativae. 47. e. 2

L.

Lex.

Eiusdem auctoritatis esse condere legem & illam interpretari qualiter sit intelligendum. 43. f. 2. & seq.
 Leges concedentes praescriptionem possessori male fidei contra legem naturae sunt. 82. a. 1.
 Iniustitiae culpa quatenus est contra legem non punitur restitutione sed per sententiam iudicis. 109. b. 1.
 Leges ut in plurimum tantum puniunt peccata consummata. 108. a. 2.
 Lex poenalis si poenam infligendam pronuntiet, ante iudicis condemnationem non obligat ad poenam soluendam. 109. e. 2. Imò etiam si conti-

neat poenam latam nisi sola censura ecclesiastica poena. ibid. f. 2
 Leges praecipientes ne eligantur nisi qui sunt de gremio ecclesiae an sint iustae. 159. d. 1
 Leges circa deceptionem in contractu emptionis & venditionis sunt tantum permissivae. 272. f. 2
 Earum differentia ad leges praescriptionum. 273. d. 1
Liberalitas.
 Liberalitas versatur circa passiones & operationes. 27. c. 2

M

Maledictio.

Maledictio peccatum mortale est ex genere. 266. d. 2

Martyres.

Qualiter martyres sint voluntarij & involuntarij in consensu propriae mortis. 181. a. 1

Meritum.

Plus quam periculosum est negare meritum in actu Christi Domini quo voluit mori. 17. d. 2

Mineralia.

Mineralia auri & argenti ad quos pertineant secundum ius naturale & positivum. 209. b. 2

Misericordia.

Misericordia humana versatur simul circa passiones & operationes. 27. b. 2

Monopolium.

Monopolium quorupliciter possit fieri. 269. e. 2
 Facientes monopolium, quando teneantur ad restitutionem. 270. b. 1

Mons pietatis quid sit. 335. d. 1

Tres condiciones illius examinantur an sint iustae. ibidem

Mons pietatis pijsimus est. 335. d. 2
 Apud quem resideat eius dominium. 335. f. 2

Moses.

An excusandus sit Moyses à crimine homicidij in occasione Aegyptij. 45. f. 1

Murmuratio.

Murmuratio reducitur ad aliquod aliud ex peccatis linguae. 266. d. 1

Mutilatio.

Licitum est mutilare hominem de voluntate ipsius propter salutem totius. 204. f. 2. Non tamen contra voluntatem eius nisi apud alterum sit cura illius 205. a. 1. Nemo tamen tenetur pati abscissionem alicuius membri etiam propter vitam servandam. ibid. c. 1. Quando autem possit se ipsum mutilare homo, explicatur. ibid. d. 1
 Vide verbo irregularitas. §. Quarum partium.

N

Negligentia.

Quando & quae negligentia in custodia rei obliget ad restitutionem. Vide verb. restitutio §. commodatarius & tribus sequen. & §. qui ex officio, &c.

Negotiatio.

Quando liceat negotiatoribus emere magnam copiam mercium, ut minutatim vendant. 282. b. 1
 An liceat negotiatoribus ex officio aliquantum carius vendere res quam alijs. ibid. d. 2

INDEX RERVM.

O

Obiectum analogum potest dare veritatem specificam habitui. 16. c. 2
Occiso & occidere.
 Error est Manichæorum non licere occidere bruta, & euellere plantas. 170. f. 1
officia publica secularia.
 Rex habet dominium horum officiorum. 161. b. 2
 Ex natura sua venalia sunt. 163. f. 1. Et de facto vendi possunt debitis conditionibus seruatis ibid. Illi etiam quibus donata sunt à Rege possunt vendere iuste & seruentur conditiones. 163. d. 2. Inter ista, quæ habent annexam administrationem iustitiæ vendi non possunt stando in iure communi & in legibus Hispaniæ. ibid. e. 2
 Possessor istorum officiorum habens facultatem solum transferendi si vendat peccat mortaliter & venditio est irrita. 164. b. 1
 Huiusmodi officia ex natura sua distribuenda sunt dignioribus. 164. d. 2

P.

Patronus laicus non est distributor sed dispensator. 161. b. 2
 Sub mortali debet presentare in episcopatum digniorem. 160. b. 2. Imò probabilius est quod etiam in quodlibet beneficium ecclesiasticum. 161. b. 1
Pœnitentia.
 Quare præceptum pœnitentiæ non obligat statim post peccatum commissum. 145. e. 2
possessio rei.
 Quid sit. 49. c. 2
Pragmatica.
 Circa pragmaticam taxantem pretium tritici tria documenta necessaria. 271. d. 2
Præceptum.
 Actione materialiter tantum pertinente ad aliquam virtutem, potest quis adimplere præceptum. 3. d. 2
 Præcepta decalogi an omnino sint indispensabilia. 7. a. 1
Pralatus.
 Prælatus peccat peccato acceptionis personarum si bona, quæ gratiæ dicuntur, conferat soli sibi auxiliaribus. 151. b. 2
 Prælatus præsens qui permittit sibi subditum infamare aut infamari, peccat contra iustitiam. 263. c. 2
Præscriptio & vsucapio.
 Significationes harum vocum explicantur. 81. b. 1
 Qualiter apud Iuristas differat inter præscriptionem & vsucapionem. 81. c. 1
 Possessor malæ fidei nunquam potest præscribere. 82. a. 1. Possidens autem sine titulo, aliquando potest. 83. c. 2
 Præscriptio cum debitis conditionibus confert verum dominium rei possessæ. ibidem d. 1. Quæ autem sint istæ debite conditiones explicatur. 83. b. c. d. 1
 Heres latronis qui bona fide succedit in bona defuncti si possit præscribere. 83. c. 2
 Ex quo temporis spatio incipiat tempus præscriptionis quando aliquis dubitat an res sit sua. 84. e. 2. Si tale dubium occurrat in tempore

præscriptionis non interrumpit illud. 85. c. 1.
 Litis tamen contestatio interrumpit illud. ibidem f. 1
 Vtrum bona fides necessaria ad præscribendum admittat secum aliquam hæsitacionem. 83. f. 2
 Fructus rei utilis præscribit spatio triennali qui bona fide emit eam à latrone. 136. c. 2
Primogenitus, primogenitura.
 Primogeniti bonorum primogenitura habent verum dominium. 49. e. 1
Procurator.
 Procurator ex causa negligentia teneatur ad restitutionem damni. 252. b. 1
Promissio.
 Promissio purè interna non transfert dominium. 72. b. 1. Nec verbis declarata in absentia eius cui fit obligat ex iustitia. 72. f. 2. & seq. Nisi subditos legibus Castellæ. 73. b. 1
 Promissio etiam per vim exorta si iuramento sit confirmata obligat in conscientia. 72. e. 1
 Obligatio ex promissione alia pertinet ad veracitatem, alia ad iustitiam. ibid. d. 2
 Promissio alia est interna, alia signis externis declarata. 72. e. 2
Prudentia.
 Prudentia monastica distincta virtus est à politica. 22. c. 2
 Ferè nunquam aliquis peccat contra solam prudentiam. 32. b. 2
 Quomodo comparatur prudentia ad virtutes morales. 35. b. 1
 Prudentia est immediata regula iusti iudicij. ibidem b. 1
 An actus iudicij in iudice eliciatur à prudentia gubernatiua vel particulari. 35. d. 2
 Pignus, vide verbo vsura. §. Fructus pignoris.

R

Rapina, vide verbo furtum.
Repercussio.
 Nullo modo est licitum repercutere eum qui iam separat se ab aggressionem. 185. d. 1
 Repetitio in iudicio quando concedatur vel non concedatur. 124. d. 1
Religiosus.
 Nullus religiosus sine licentia prelati potest alienare aliquid sibi ad vsum concessum. 51. e. 1
 Inter religiosos etiam seruanda sunt leges iustitiæ distributiue. 159. f. 2
 Religiosis iure communi interdicta est appellatio. 233. d. 1
 Religiosis non licet fugere de carcere, aliquibus casibus exceptis. 235. e. 1
Reus.
 Reus qui deliquit contra legem quæ continet penam latam de priuatione bonorum, an expolietur illis ante iudicis sententiam. 110. b. c. 1. An etiam teneatur ad restitutionem si per iniquitatem sententiam euaserit. 229. c. d. 2
 Quæ requirantur vt iudex possit interrogare reum de aliquo delicto. 226. f. 2
 An conuictus de aliquo crimine teneatur manifestare reliqua & complices. 227. e. 1
 Quando iudex dubius sit, possit interrogare reum, vel non possit interrogare. 227. e. 2
 Reus iuridicè interrogatus teneatur respondere veritatem etiam si sit occidendus. 228. b. 2. Si tamen mentiatur, potest solum venialiter peccare. ibidem. c. 2

Quando

INDEX RERVM.

Quando contra ordinem iuris interrogatur qualiter possit respondere. 231. a. 1.
 An reus falso negans crimen teneatur restituere famam accusatori. 232. c. 1.
 Quando liceat reo damnato appellare. 232. d. e. 2.
 Innocens probatus reus quando possit se defendere. 233. e. 2.
 Non licet damnare reum vt ipse sumat venenum. 235. a. 2. Nec tamen tenetur comedere damnatus ad mortem famis. 235. f. 2.
 Rei & testis examinatio per tormenta quando sit licita. 246. f. 1.

Restitutio.

Huius nominis diuersæ acceptiones. 86. a. 1.
 Restitutionis definitio. ibidem
 Restitutio dupliciter fit. 28. c. d. 1.
 Restituere est de necessitate salutis, necessitate præcepti. 86. d. 2. Affirmatiuum est hoc præceptum includens negationem. 87. e. 1. Qualiter illam includat explicatur. 145. f. 1. a. b. 2.
 Qui infert nocementum consentienti nihil illi tenetur restituere, aliquando tamen alijs tenebitur. 30. e. 2.
 Obligatio restitutionis, vel ex iniqua acceptione, vel ex re accepta oritur. 132. d. 2.
 Non omnis redditio rei alienæ est restitutio. ibid.
 Læsiō in bonis spiritualibus per se non obligat ad restitutionem. 88. b. 1. De auocante aliter aliquem à religione ad quid teneatur explicatur. 88. d. 2. & seq.
 Læsiō in membris corporis obligat ad restitutionem. 89. f. 2. Abundè satisfacit huiusmodi damnis qui per sententiam iudicis punitur. 90. f. 2.
 An huiusmodi læsiones sint necessariò reparandæ in alio genere bonorum. 91. b. 1. Qualiter autem se debeat habere confessarius erga huiusmodi læsores. ibidem e. 2. Damna ex tali læsione consecuta debent restitui. 92. a. 1. Nisi ad certamen provocatus læserit. ibid. d. 1. Vel etiam nisi læsus libens ad certamen accesserit. ibid.
 Hæredibus autem necessarijs percussi tantum debet fieri restitutio. 92. f. 2. Hæredes etiam percussoris tenentur ad restitutionem. 93. f. 1.
 Qui ex certa malitia damni creditoris occidit debitorem, tenetur ad restitutionem. 94. b. 1.
 Stuprator virginis vltro consentientis in stuprum, nihil tenetur restituere. 94. d. 2. Per vim autem aut fraudem, aut extraordinarijs diligentijs inducens ad stuprum tenebitur. 95. b. c. 1. Non tamen in integrum dare. 95. e. 2. Si etiam mulierem aliàs corruptam vi oppresserit, tenebitur ad reparationem damni illati. 96. a. 1. Sicut & inficiens illam infirmitate ipsa inuoluntaria existente circa hoc. ibid. b. 1.
 Infamans tenetur ad restitutionem famæ. 96. d. 2.
 Duobus casibus exceptis, 98. d. e. f. 1. Qualiter autem faciendæ sit talis restitutio explicatur. 97. b. 1. Debet etiam infamator reparare famam cum dispendio propriæ famæ. 98. b. 2. Verosimilius est infamator non teneri ad restitutionem famæ in alio genere bonorum, nisi sic conueniat inter partes vel mulctetur à iudice pœna pecuniaria. 100. a. b. c. 1. Nullus condonans iniuriam infamatori peccat nisi ex circumstantijs. 101. per totam pag. Imò valde meritoria est talis condonatio. 102. d. 1. Nisi sit prælatus, qui contra iustitiam peccabit condonans satisfactionem. 101. d. 1. Nec valet condonatio semper, & quando valet tenetur renuntiare prælati, nec infamator deobligatur à satisfac-

tionem. 102. f. 1.
 Circa obligationem eius qui iniuste aliquem à beneficij consecutione impediuit explicatur mens D. Thom. 104. e. 1. & sequentibus. Qui iniquè per mediam contra iustitiam commutatiuam tantum impediuit aliquem à consecutione boni ex liberalitate sibi conferendi, tenetur ad restitutionem. 104. d. 2. Si autem impediuit à consecutione boni conferendi ex iustitia distributiua ad quid teneatur, explicatur. 105. b. 1. Qualiter autem perpendendum sit damnum in ista materia applicatur. 107. b. 1.
 Omnis offensa in proximum reparanda est restitutione. 108. f. 2. Obligatio autem hæc semper pronenit ex læsione iustitiæ commutatiuæ. 106. d. 2.
 Tributa quæ non soluit venditor, vel etiam transferens merces de regno in regnum quando & quamdiu restituere teneatur. 113. b. 1.
 Lignorum cæsiō, vel fructuum perceptio in syluis communitatis non obligat ad restitutionem. 113. d. 2. In syluis autem priuatæ personæ sed ab ea non confinis sola deuastatio, si autem sint ab ea confinis quodlibet damnum obligat. 114. b. 1. Quanta autem debeat esse materia vt horum restitutio obliget sub mortali. ibid. d. 1.
 Pastus pecorum in syluis circumdatis statim obligat ad restitutionem, secus in non circumdatis. 114. c. 2.
 Qui venantur aut piscantur aut aucupantur in syluis & fluminibus patentibus etiam si priuatæ personæ sint, sola deuastatio obligat ad restitutionem. 116. c. 1. In circumdatis autem quodlibet damnum. 116. f. 1. Quauis de animalibus liberis vt auibus, oppositum sit probabile. 116. d. 2.
 Aucupantes columbas intra columbarium tenentur ad restitutionem, 117. a. 2. Extra verò citra leucam quauis peccet nisi fecerint stragem illarum non tenentur. ibid. b. 2.
 Qui inuoluntariè alium damnificauit non tenetur ad restitutionem. 118. c. 2. Qui voluntariè interpretatiuè tantum, siue formaliter scilicet secundariò; siue ex directa intentione, inferunt damnum, tenentur ad restitutionem. Prius minimi pretij rei. Secundus, iustissimi pretij. Sed tertius rigorosissimi. 118. d. e. f. 2. & seq.
 Restitutio semper fit ei à quo res ablata est, sed cum triplici moderamine. 120. a. 1. & seq.
 Si ex retentione debiti sequitur damnum corporale ei soli cui reddit, non potest reddere etiam si instet petens, si autem fuerit spirituale debet reddere. 121. f. 1. Et si ex redditione sequitur damnum contra iustitiam tenebitur ad restitutionem. 121. b. 2.
 Ex receptione pecuniæ vt alij datum inferat, non obligatur recipiens ad restitutionem secundum ius naturæ. 124. c. 1. Iure etiam positiuo hoc ipsam probabilius est. ibid. f. 1. Qui autem recipit illam vt desistat ab iniuria contra dantem, obligatur. 125. a. 2. Et etiam si iniuria sit contra personam coniunctam danti. 125. d. 2. Iudex autem recipiens pecuniam vt proferat sententiam iniquam tenetur ad restitutionem. 126. b. 2.
 Fœmina non tenetur restituere id quod recepit pro actu turpitudinis. 127. a. 1. Vir autem id quod prodigè promissit etiam si iuramento confirmet non tenetur dare. 127. b. 2. licet illa recipiens possit retinere. ibidem

Quando

INDEX RERVM.

Quando est dubium de dominio rei restituendæ, inter illos pro quantitate dubij diuidenda est. 128. e. 1. Si tamen nullus comparet secundum ius natura diuidenda esse suis conciuibus. ibid. d. 2. Legibus tamen ecclesiasticis pauperibus sunt applicata. ibid. f. 2

Mortuo creditore ei qui succedit in ius defuncti necessario est facienda restitutio. 128. c. 1

Si autem sit absens debitum transmittendum est illi. ibidem. Expensis debitoris si debet ratione rei acceptæ. 130. e. 2. Si autem perit in via cui pereat explicatur. 131. b. 1

Debitore vel parentibus eius, vel etiam maximo amico eius existentibus in extrema necessitate rei restituendæ non tenetur illam restituere creditori in eadem. 131. d. 2

Qui rem furtiuam paruo pretio emit domino restituendam potest reseruare pretium datum. 133. f. 1. Si autem per ignorantiam emit illam probabile est non posse rescindere contractum, sed debere tradere domino. ibidem e. 2. Si talem rem bona fide emens, bona fide vendat, tenetur seruare indemnem emptorem 135. e. 1. Dum tamen bona fide possidet tantum tenetur restituere fructus qui apud ipsum manent, vel ex quibus factus est ditior. 136. e. f. 1. Mala fide vel dubia emens à latrone, tenetur restituere domino rem & lucrum cessans, & damnum emergens & fructus etiam consumptos. 137. d. 1 Sed bona fide emens à principio, si postea dubitat an sit vendentis, quid debeat facere explicatur. 137. e. 2

Commodatarius etiam si ex minima negligentia res apud ipsum pereat tenetur ad restitutionem in integrum. 138. d. 2. Secus si fortuito pereat duobus casibus exceptis. 139. a. 1. Mutuatarius autem in omni euentu tenetur. 139. f. 1

Depositarius si depositum apud ipsum pereat, ex sola negligentia graui tenebitur ad restitutionem. 139. e. 2. Duobus casibus exceptis. 140. d. 2

Conductor ex leui tenebitur. 140. a. 2

Res inferioris ordinis nemo tenetur restituere cum detrimento rerum superioris ordinis. 141. a. 2. Tribus casibus exceptis. ibid. e. f. 2

Adulteri tenentur ad reparationem damni prouenientis filijs legitimis. 142. e. 2

Qui hospicio fauet iniquitati, etiam tenetur ad idem. 143. c. 2

Qui ex officio & pacto sunt custodes boni cuiuscunque ex leui negligentia tenentur ad restitutionem. 143. e. 2

Socij damnificantes singuli tenentur ad integram restitutionem. 144. b. 2. Si autem aliquis iam restituit, quando teneantur ceteri illi refundere. ibidem e. f. 2

Quoties aliquis proponit non restituere peccat de nouo 146. b. 1. Et etiam quoties petenti creditori rem vel illa indigenti non restituit. ibidem c. 1

Res debet restitui cum proprio detrimento creditori qui simile detrimentum patitur. 146. e. 2

Quando ex iniuste acquisitis melioratur vel conseruatur status acquiritis quid restituere debeat. 147. d. e. 1

Ordo in restitutione talis debet seruari. Primò debita certa præferenda sunt incertis. 148. c. 2. Secundò, quæ in propria specie extant prius sunt restituenda ibidem d. Tertio, creditores omnes

hypothecarij præferendi sunt chirographarijs, & inter illos priuilegiati non priuilegiatis. 149. f. 1. a. 2. Quarto, inter chirographarios, debitum ex impensa funeris omnibus est præferendum. 149. e. 1. Quintò, debitoribus non priuilegiatis pro rata restituendum est. 149. d. 2. Sextò, qui autem contra prædictum ordinem præueniunt socios tenentur illis restituere. 149. e. 2

Præterea vide verbo Adulteri, & verbo Aduocatus, & verbo Consiliarius iniquitatis, & verbo Iustitia legalis. §. 2. & verbo Procurator.

S

Satisfactio.

Satisfactio Christi Domini qualiter fuerit ad alterum. 14. b. c. d. 1

Secretum.

Secretum quando non possit vel etiam quando debeat manifestari. 240. f. 1

Reuelare secretum non est mortale ex genere. 244. e. 1

Sententia.

Sententia tripliciter potest esse iniqua. 42. c. 1

Iniusta autem dupliciter. ibid. d. 1

Iniusta sententia quando obliget in foro conscientia vel non. ibidem

Qualiter sententia iusta in foro exteriori, obliget etiam in conscientia. 73. d. 2

Per sententiam iudicis potest quandoque homo obligari ad id ad quod antea non obligabatur, etiam si nullus fuerit error iuris vel facti. 134. d. 2

Seruus & seruitus.

Saraceni in bello Granatensi ultimo capti iuste potuissent in seruitutem redigi. 11. d. 2

Seruitus vnus hominis ad alterum siue naturalis siue legalis potest esse iusta. 55. e. 1

Seruitus naturalis vnus hominis ad alterum in rigore non est appellanda seruitus. 55. a. 2

Seruitus legalis duplici titulo legitime fuit introducta. ibid. c. 2

Inter Christianos seruitus legalis non potest superuenire baptismo. 55. f. 2. & seq.

simpliciter siue secundum quid tale.

Aliud dicitur simpliciter siue secundum quid tale dupliciter. 13. a. 1

Synesis & Gnomi

Synesis & Gnomi inter se differentia, & eorundem ad iustitiam legalem & epicheiam comparatio. 24. e. 2

Societas.

Societatis contractus quid sit & quotuplex. 325. a. 1

An in huiusmodi contractu possit aliquis obligare socium vt seruato capitali integro, rependat lucrum. 325. f. 1

Qualiter sit diuidendum lucrum inter socios. 327. a. 1. De diuisione vero iactura. 328. b. 1

Stuprum.

Qualiter distinguatur ab alijs speciebus luxuria. 182. b. 1

Subiectum.

Subiectum alicuius formæ duplici diuisione diuiditur. 51. b. 2

Summus Pontifex.

Habet ministerialem potestatem vniuersalem circa temporalia in ordine ad finem spiritualem animarum. 68. d. 1

Directè

INDEX RERVM.

Directè & per se non habet potestatem tempora-
lem supra totum orbem. 67. d. 1
Habet dominium rerum quas Imperatores dona-
uerunt Ecclesiæ. 67. e. f. 2
Non est dominus officiorum ecclesiæ. 162. f. 2
Potest se subijcere potestati seculari in rebus tem-
poralibus. 216. b. 2. Non tamen in omnibus.
216. e. 2

Suspicio.

Suspicio, dubium & iudicium temerarium in quo
conueniant & differant. 38. d. 1
Quæ sit materia grauis respectu suspicionis, decla-
ratur. 38. f. 2
Suspicio de malo proximi ex genere suo est pecca-
tum mortale. 39. f. 1
Suspicionis plures gradus condistinguntur.
38. c. 1

Suffragio.

An omnes suffragioes sint eiusdem speciei ato-
mæ. 264. f. 2
Granius peccatum est quam contumelia & detra-
ctio. 265. e. 1

T

Tabellio.

Tabellio & falsus testis infamantes aliquem
in iudicio quando & qualiter restituere de-
beant. 142. f. 1
Tabellio faciens scripturam vsurarum quando te-
neatur ad restitutionem. 315. a. 2
Testamentum, vide verbo hæres §. hæres institut-
us, & sequent.

Testis.

In quibus casibus possit interrogari testis & ipse te-
neatur testificari. 237. b. c. 1
An possint examinari testes contra eum de quo
nulla præcessit infamia. 237. e. 2
Testis qui se abscondit vt non cogatur testificari,
an peccet & teneatur restituere damna. 238. f. 1
Iuridicè interrogatus tacens vel mentiens ad quid
teneatur. 239. b. 2
Testis etiam iuridicè interrogatus potest non re-
spondere. si per correctionem speret emendam.
240. a. 1
An teneatur testis deponere si solus sit conscius de-
licti. 240. d. 1
Ex consanguineis & affinibus qui admittantur vel
non ad testificandum. 240. b. 2
Quibus casibus possit testificari testis si dubitat, an
legitimè interrogetur. 240. f. 2
Qualiter respondere possit testis contra ordinem
iuris interrogatur. 241. b. 2
Casus in quibus testis ex charitate tenetur vtrò te-
stificari in causis civilibus. 243. d. 1. In causis
vero criminalibus. 343. b. 2
Secundum legem naturæ, secundum legem diui-
nam & humanam quis numerus testium requi-
ratur. 244. c. 2
Quando requirantur testes contestantes circa fa-
ctum singulare. 247. c. 1
Quando liceat reo testimonium alicuius repellere
per manifestationem criminis. 247. f. 2. Et si cri-
men falsum illi obijciat quod peccatum com-
mittat. 248. b. 2
An accipiens pretium pro testimonio ferendo te-
neatur ad restitutionem. 249. b. c. 2

Theologus.

In examine beneficiorum Theologus præferendus

est Canonistæ etiam si aliquantum excedatur
propriæ facultatis peritia. 154. d. 2. Vide verbo
Episcopus. §. ad episcopale, &c.

Titulus ad rem possidendam.

Quid sit. 49. c. 2

Tributum.

Tributa quod iure debeantur principibus.
111. b. c. 2
Genera tributorum explicantur. 112. b. 1
Quatuor obseruanda in iustificatione tributorum.
111. c. 2
Naturali ratione & secundum fidem certum est
tributa esse soluenda ante iudicis condemnatio-
nem. 112. b. 2
Qui vendit merces suas sine dolo in occultanda
venditione, non tenetur requirere Publicanum
ad solutionem tributi. ibid. c. 2. Quando autem
liceat cum cautela occultare venditionem expli-
catur. 112. f. 2. Quando etiam & quandiu ali-
quis teneatur ad restitutionem ex omissione so-
lutionis tributi. 113. a. b. 1
Vide verbo restitutio, §. tributa.

Tyrannus.

Tyrannum qui per vim occupat rempublicam, qui-
libet eius potest occidere. 174. d. 1. Imò & qui
libet alius extraneus iure defensionis innocen-
tium. 174. f. 1
Eum autem qui est tyrannus quia tyranicè guber-
nat, nemini licet occidere. 174. d. 1. quid au-
tem faciendum sit reipublicæ sic laboranti.
174. a. 2

V

Venatio.

Venatio ferarum & agitatio taurorum licita
est & honesta. 170. e. 2

Verberare.

Licetum est parentibus, magistris, & dominis ver-
berare filios & discipulos etiam clericos, & ser-
uos. 205. f. 1. & a. b. c. 2

Verum vel falsum.

Tam verum quam falsum aliud est speculatiuum,
aliud practicum. 97. c. d. 1

Virtus.

Idem actus potest pertinere ad diuersas virtutes.
16. d. 2
Qualiter sit verum facilius multiplicari virtutes in
voluntate quam in intellectu. 25. d. 2
Virtus residens in appetitu sensitiuo potest elicere
actum in voluntate. 27. d. e. 2
Nulla virtus imperat alteri nisi vtraque sit in ap-
petitu. 35. a. b. 1

Vsura.

Definitiones quid nominis & quid rei vsuræ.
291. per totam pag.
Vsura alia realis alia mentalis. 291. f. 2
Vsuram esse prohibitam est de fide. 292. b. 2. Pro-
hibita autem est iure naturæ. ibidem d. In veteri
etiam testamento. 293. f. 2. Nec fuit concessa
Indæis erga alienigenas. 295. b. 2. Iure etiam
Canonico & Hispaniensi est prohibita. 294. b. 1
Intendere lucrum sub obligatione iustitiæ qualibet
intentione est vsura. 296. d. 1. Secus si ex grati-
tudine intendatur. 296. f. 1. a. 2. Intendere
etiam signa beneuolentiæ ex pacto vsura est.
298. c. 1
Obhgare mutuararium ad colendam agrum vel a-
liquid simile aliquando est vsura, & aliquando
non. 298. a. b. 2. Sed obhgare illum vt conducat
fundum mutuantis est vsura. 299. b. 1. Si autem
obligetur

INDEX RERVM

obligetur vt partem mutui accipiat in mercibus, quid sentiendum sit explicatur. 299. f. 1
 Recompensationem damni emergentis posse deduci in pactum, non autem lucri cessantis qualiter sit intelligendum 300. c. 1. Quale autem debeat esse lucrum cessans ratione cuius possit exigere recompensationem explicatur. 301. d. 1
 Mutuator rogatus vt pecuniam remouendo à negotiatione mutuet potest exigere lucrum cessans 302. d. e. 1. Qualiter autem confessarius debeat inquirere an verè sit lucrum cessans. 302. f. 2. & sequent. Quantitas autem restitutionis ratione lucri cessantis ponderatur. 303. e. f. 1
 An possit exigi à mutuatario vt remutuet. 304. f. 2
 Fructus pignoris computandi sunt in sortem principalem. 305. b. 2. Exceptis fructibus pignoris dati pro dote. 306. c. 2
 Mutuatarius soluens vsuras non transfert dominium illarum. 308. d. 2
 Si vsurarius alienet res vsu consumptibiles non habens alias vnde restituit, vel res vsu non consumptibiles, alienatio est inualida. 310. c. 2
 Si creuit pretium rei per vsuram extortæ, qualibet illa sit, tenetur vsurarius totum restituere. 311. c. 1

Qualibet vsurarij bona sunt obligata restitutioni. 312. b. 2. Quædam obligatione reali quædam autem personali. 312. f. 2
 Hæres vsurarij tenetur ad omnia debita illius persoluenda secundum vires hæreditatis. 314. c. 1. Si tamen sint plures etiam reliquis nolentibus restituere, nullus tenetur ad restitutionem nisi pro rata suæ portionis. 314. d. 2
 Cooperatores feneratorum tenentur ad restitutionem etiam si nihil lucri illis accrescat. 315. c. 1
 Vsura mentalis ex parte vtriusque, vel ex parte mutuatarij tantum admissa obligat ad restitutionem. 316. b. 2
 Inducere aliquem ad mutuandum cum lucro, duobus casibus licet. 317. c. 2
 Ab vsurario parato an liceat petere vsuras sub quibuslibet verbis. 318. c. d. 1
 Non est peccatum mortale petere vsuras ab vsurario parato etiam sine propria necessitate. 318. f. 2
 An peccet peccato iniustitiæ deponens pecunias apud vsurarium qui eis exercebit vsuras. 319. b. 1
vsus rei vel usufructus.
 Quid sit vsus rei. 49. e. 2
 An vsus distinguatur à dominio. ibid. f. 2
 & sequent.

FINIS.

REGESTVM.

† A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
 Aa Bb Cc Dd Ee Ff. Omnes sunt terniones.

D V A C I,

Apud PETRVM BORREMANNVM Typographum Iuratum,
 sub signo SS. Apostolorum Petri & Pauli.
 M. DC. XV.

